

Mythologia, Venise, 1567 - II, 05 : De Hebe

Auteur(s) : Conti, Natale

Collection Mythologia, Venise, 1567 - Livre X

Ce document a pour résumé :

[Mythologia, Venise, 1567 - X \[09-10\] : De Hebe](#)

Collection Mythologia, Francfort, 1581 - Livre II

[Mythologia, Francfort, 1581 - II, 05 : De Hebe](#) est une version augmentée de ce document

Collection Mythologie, Paris, 1627 - Livre II

[Mythologie, Paris, 1627 - II, 06 : De Hebe](#) est une transformation de ce document

Collection Mythologie, Lyon, 1612 - Livre II

[Mythologie, Lyon, 1612 - II, 05 : De Hebé](#) est une transformation de ce document

Informations sur la notice

Auteurs de la notice Équipe Mythologia

Mentions légales

- Fiche : Projet Mythologia (CRIMEL, URCA ; IUF) ; projet EMAN, Thalim (CNRS-ENS-Sorbonne Nouvelle). Licence Creative Commons Attribution - Partage à l'Identique 3.0 (CC BY-SA 3.0 FR)
- Images : Münchener DigitalisierungsZentrum (MDZ).

Citer cette page

Conti, Natale, *Mythologia* Venise, 1567 - II, 05 : De Hebe, 1567

Projet Mythologia (CRIMEL, URCA ; IUF) ; projet EMAN, Thalim (CNRS-ENS-Sorbonne Nouvelle)

Consulté le 07/08/2025 sur la plate-forme EMAN :

<https://eman-archives.org/Mythologia/items/show/807>

Présentation du document

Publication Venise, Comin da Trino, 1567

Exemplaire Munich (Allemagne), Münchener DigitalisierungsZentrum (MDZ) , Res/4
Ant. 50

Formatin-4

Langue(s)

- Grec ancien
- Latin

Pagination 44v°-45v°

Des dieux, des monstres et des humains

Entités mythologiques, historiques et religieuses [Hébé](#)

Notice créée par [Équipe Mythologia](#) Notice créée le 30/04/2018 Dernière modification le 25/11/2024

Mythologiarum.

Deum habent tutelarem, quos multos homines obseruare necesse est ad rerum suarum custodiam, neque tamen totum est corpus coloribus distinctum, sed quaedam pars deformis, cum nihil omnino felix possit contingere. varietates autem colorum quid aliud significant, quam facultatum iacturas, fortunaeque multiplices vicissitudines, & inf. dias ab extensis & amicorum carissimorumque mortem & calamitates, quae omnia intimam animi partem eorum qui ceteris felices videntur, infestant. Hunc Deum templum in ea sis, quae ducet esse Phalero Athenas, sine foribus, aut tecto sive extructu scriptus Pausanias in Atticis: quod quidem nihil aliud significat, nisi Deum hanc nullum in locum esse includeendum, cum Deus sit perquam sparsus ac vivimus. Hec illa sunt quidem, quae physicè de tunone facta fertunt ab antiquis. Nunc quid horum possit ad mores retrorueri velligandum est. Quod attinet ad auream cathenam, quod omnes Dei Iouem de celo detrabere non possent, ego modo auaritiam, modo ambitionem, esse autem cathenam esse diderim, quae & si potentissima est, multaque à vera Dei religione ad falsa dogmata retraxit, multisq; sectas falsarum religionis à Christo solo veridico, Dei summi, spéctrixq; si maz filio descisceret, instituit; tñ viu bonum suo loco dimouere non poterit, neque veritate illo spe labet avaritiae, que aduersus oes iniurias inconcusa periret. Qui n. vir bonus uere exiliit, ille neq; auaritia neq; ambit ore villa loco dimouerit, quare unusquisq; sui pò experientem habere, an vir bonus nominati possit, cum hæc sint tanquam indices lapides. Sic igitur neque Iupiter cum in rebus ciuilibus pro lege capiatur, neque lex Christi, neque ciuitatum bene institutarum, neque indices, vel praefecti urbium, vel Imperatoris, si viti boni sint dimoueri possunt de recta sententia largitionibus, cum possit ipsa lex, aut indices, corruptores & acceleratos homines lebesfaciat. Non potest igitur Iuno per suas opes, neque per eloquentiam Mercurios, neque blanditiis Venus nec minis Mars Iouem de celo deicere, neque quantuscumque fuerit reliquorum Deorum epetus. Chemici artifices perterta conata sunt nonnullas fabularum Iunonis partes ad suos ignes & ad sua vascula retrahere. Dicitur Iuno, inquit, Saturni & Opis filia, Iouisque soror & coniux, & ante Iouem nata eodem patre, Reginaq; esse Deorum & diuinitorum Deorum, partibus & matrimonii perfecta; quae nihil est aliud quam aqua Mercurii, quae Iuno nominatur. Saturni ea de causa est filia, quod ab eo & eius terra distillat, ac manat. Hæc terra dat opes, sive aurum chemicum, quod una distillat Iuno & Iupiter sive aqua Mercurii, & sal in ima parte vasculi viti ei sit in face relicta. Cum vero prius effluat aqua Mercurii e vasculo, nascitur Iuno ante Iouem. Præstet eadem partibus, quod cum manat i habet chemicum educit in lucem, unde Lucina etiam vocata est. Prælecta connubis putatur eadem, quoniam media est coniungendis sulphureis humoribus Venere & Marte scilicet quæ quodd antequam manet cum Ioue coniungatur, & ambo gignant Solem chemicum, Iouis & xor vocata fuit. Regina deorum dicta est, quoniam illa regit, solvit, coniungit, separat, ac reprimit metalla, quae variis Deorum sociis appellantur. Ac de Iunone sat, nunc de Hebe dicamus.

De Hebe.

Cap. V.

Cum de Iunone loqueremur superius, dictum fuit Heber, quam Latini doucentate vocasunt, Iunonis filie filia, cuius patre fusile Ioue alii extiderunt,

diderunt, inter quos fuit Homerus, qui ita scripsit lib. 1. odyss.

Etiam pueris ducibus filiis spartanis
Estatim, adeste & perducatur ad latere
Nigrae aule Eumenis, qui regnabat per primos obha
Rupta aula posita est, qui tunc quoniam dilata.
Post hunc, Aleide milie nota accessit imago.
Is superos inter coniuia lata frequentat.
Nata Iouis magni, tunoasq; additur illi
Nunc Hebe coniux.

Alii magis fabulosum Hebes ortum memorarunt; dicunt enim Iunonem 10
aliquando ab Apolline in domum Iouis ad coniuicium fuisse convocatam, atq;
inter alias epulat laetacavagrestes apolitas fuisse, quas ubi comedisset, cu
ante a elles Herilis, repente sic gravida, utq; Heben filiam pollea peperit. ex
cum pult hercima esset, ac Ioui placuisse, iubentur sacrificior ab ipso Ioue,
& id præterea illi munus datum est ut toni pocula ministraret. Veriuntantur cu
lapta aliquando inter ministrandum soillet, partemq; pudendas omnibus pre
sentibus offendisset, ab illo officio removetur. & Ganymedes Laomedontis
Troj Regis ab aquila in celum Iouis iussu portatus, iussicatur. Quod Hebe
pocula Ioui porrigit ante colsum, tellatur Homerus ita lib. 4. Iliadis;

Microsporula, vili exponit levitatem
Aut rite dñm. Hos Hebe venerabilis inter
Pondebat nectar patetis; hi protinus avorum
Excipere è manibus, seque inuitate vicissim.

Cum Ganymedes igitur ad id munus fuisset assumptus, cum Iuno gra
ter tulit:

Et genus inuisum, & rapti Ganymedis honores.

Quod testatur etiam Cicero in lib. 1. de natura Deorum ita inquiens; ut poe
te quidem nectar, ambrosiam epulas comparant, & aut iuuentatem, aut Gz
nymedem pocula ministrantem. Hanc fuisse aliquando Ganymedam voca
tam ab antiquis testatur in Corinthiacis Pausanias. Apud Sicyonios & in
Phliunte Dia nominabatur: quibus in locis fuit eximium illius sanum, & illa
eximè colebatur, vt ait Ifrabo libro octavo. Memoriz prodiderunt antiqui
Herculi post absoluta certamina cu in celum ascendisset, Heben datam fuisse
a Ioue in mitrimonium: quare in ea regiuncula, quz Horti dicebatur apud
Athenienses, arx in commun templo Herculi & Hebæ consecrate fuerunt,
vt ait in Atticis Pausanias: quz, vt ait Apollodorus lib. 2. illi Alexiaren
filiam & Anicetum peperit. Haec breuiter de Hebe, nunc sententiam ex his
eliciamus. Ego Ciceronis opinioni sanè facile accedo, qui ita scribit in li
bro primo Tusculanarum disputationum: Nō enim ambrosia Deos, aut ne
ctare, aut iuuentate pocula ministrante letari arbitror; nec Hebe sum au
dio, qui Ganymedem à Diis raptem ait propter formam, ut Iou pocula mi
nistraret. Nao iusta causa, cur Laomedonti tanta fieret iniuria. Fingebar
hęc Homerus, & humana ad Deos transferebar. Quo pacto Hebe Iunonis
filia dicitur? quoniam è felicissima aetate temperie omnia herbarum, arbo
rumque genera pullulant, & pubescunt. Nam quomodo sine parente tou
vel nasci vel Iunonis filia esse poterit? nulla est aetatis temperies, quam non
efficiat ætheria calor ex motu, cum omnis inferiorum corporum actio ex

M sgi-

Mythologiae.

agitatione superiorum proueniat. Qui enim potest aer aliquid ad ortum euo
care, nisi solis, & therexque regionis calore concitatus itod ipsum efficiat?
Quippe cum litigium & amicitia non solum principia sunt ortus & incerti-
tus rerum, ut sapiens credidit, verum etiam omnia nata conseruent; quibus
suis vires & que impertuerint. Martis soror Hebe esse dicitur, quoniam vber-
tas rerum omnium, & fertilitas agrorum ex eiusdem aeris temperamento ori-
tur, ex quo etiam bella, & illorum omnium deuastationes. Mars preterea
bonitate regionum alitur, cum nemo prope de sterili & inope regione con-
tendat. Quod autem eis lactucis agrestibus Iuno facta est grauida, quid
10 aliud significat, quam ex ipsa aeris temperie natam fuisse Heben? Iuno ubi
eis convulso accepta ab Apolline in domum Iouis, nimio calore solis exaruit,
ac aethera; quare agrestes lactucas, quae frigidæ sunt comedit, ac sit pre-
gnans. Quis non videat per hanc aeris temperiem significari & qui ubi plus
ex quo incaluerit, frigus experit & symmetriam ad res generandas. Inde na-
scitur Hebe, quae iuuentuti tam plantarum quam animalium praest. Hec
ubi lapsa fuisse dum ministraret, pudendasque partes superis offendisset,
privata est a Ioue eo munere quod propter pulchritudinem obtinuerat: hoc
quid est aliud, nisi cum folia deciderunt arboribus iuuentutem & honorem
plantis delabit? que si cum priore conditione compararentur turpes sunt, & pa-
20 rum decoris. Eo tempore Ganymedes in eius locum subrogatur, qui nihil
aliud quam hyemem significat, que dicta est etiam a pluviis; quare & in Aquati-
num signum denique Ganymedes conuersus est. Hec ea sunt, quae mihi spe
& arte videbantur ad naturales rationes. Quod attinet ad mores, ita intelli-
gendum censeo, gratiam atque favorem principum rem esse inconstantissi-
mam, quippe quibus aliud pulchrius alio tempore apparet: neque vilia-
res est illis tantopere iucunda, cuius non breui tempore nascatur satietas.
Hec leuitas in illis est præcipue principibus, qui fortunæ ornamentiis exte-
30 tis præstant hominibus, ac prudentia animi illorum vulgo adsequitur: nam
facultatum copia multos facit insipientes. Apud sapientes vero principes
omnis turpitudo vel exterorum vel familiarium potest animum vel bene-
volentissimum alienare: quia pulchritudo omnis ad integratem morum &
equitatem & innocentiam transferenda est, sine quibus virtutibus omnino
est ex oculis viri boni remouenda. Ac de Hebe satis; nunc de Vulcano
dicamus.

De Vulcano.

Cap. VI.

Vulcanus, sicut dictum fuit, Iunonis fuit filius, ut testatur Hesiodus in
Theogonia;

40 *et si dicitur: natus est a Juno et a Jove* *fuerit.*
Vulcanum peperit Iuno coniuncta in amore Præstantem.
Hunc, ut dictum est, quidam voluerunt subuentaneo conceptu fuisse genitum
sine patre, quem tamen Homerus è parte Ioue Iunoneque matre natum esse
putauit. Neque enim fieri potest ut natus sit sine mari desiderio, ut offen-
detur, neque fieri potest rursus ut frustra Iuno marem tantopere cupierit.
Sed audiamus quem admodum incredibili prope furore & desiderio mari
concidentur feminæ, quæ subuentantes concipiunt;

et si dicitur: natus est a Juno et a Jove *Continuoque auditis ubi subdita flamma medullis,*

Vere